

„POMOCNÍK PRO RODIČE“

Nerozmazlujte mě. Vím dobře, že bych neměl dostat vše, oč si řeknu – jen vás zkouším. Později by mi ublížilo zjistit, že v běžném životě musím být i trpělivý, o trochu skromnější, a že něco možná mít nemůžu.

Nebojte se být přísní a pevní. Cítím se tak bezpečněji. Nedůslednost, nerozhodnost a snadná zmanipulovatelnost vás dospělých mojí osobou - mě mate, znejišťuje a stresuje.

Nedovoďte, abych si vytvořil špatné návyky. Musím spoléhat na vás, že je včas odhalíte.

Nedělejte ze mě menšího, než jsem. Brzdíte mé šance posunout se dál a nutíte mne chovat se nesmyslně.

Nechraňte mě před všemi následky mého jednání. Potřebuji se někdy naučit snášet obtíže a bolest – rozvíjí to můj mozek.

Nevěnujte přehnanou pozornost mým drobným poraněním a bolístkám. Dokážu se s nimi vyrovnat.

Nedávejte ukvapené sliby. Pamatujte si, že se cítím mizerně, když se pak nedodržíte. Nelžete!

Nezapomínejte, že se nedokážu vždycky vyjádřit tak, jak bych chtěl. Neznám ještě tolik slov a jejich významů, a události se mi mohou při vzpomínání vybavovat trochu jinak, než se sebehly. Nejsem proto vždycky zcela přesný, ani neumím popsat vše.

Nepokoušejte nadměrně mou poctivost. Dostanu strach a nemluví pravdu – nemyslete, že druzí ne. Je to přirozené.

Nebudte nedůslední. To mě úplně zmate.

Nebojím se a nestydím, dokud mi to neukážete vy – kopíruju vás. Pokud však mám obavu, nezhoršujte ji svým přeháněním a rozpitváváním událostí v mé přítomnosti – myslíte na mou pohodu. Buďte v pohodě, já budu také.

Nejsem malý dospělý. Jsem dítě – myslím jako dítě, mluvím jako dítě a reaguji jako dítě.

Potřebuji rodiče, učitele - průvodce světem, který teprve poznávám. Nemám zatím zkušenosti dospělého; každý potřebuje radu. Kamarádů budu mít řadu, ale rodiče jen jedny.

Nemusím vědět vše, pro mou dušičku je dobré někdy dočkat času.

Nesnažte se mi namluvit, že jste dokonalí a bezchybní. Hrozně mě šokuje, když zjistím, že to tak není.

Ukazujte mi, že dokážete mít k druhým lidem úctu. Chci-li žít s lidmi, budu ji potřebovat - naučte mě to.

Nezapomínejte, jak rychle dospívám. Je určitě těžké udržet se mnou krok, ale prosím – snažte se. Nejsem váš mazlíčí polštářek, ale lidská bytost.

Čerpáno z pocitů dětí, výzkumů Prof. PhDr. Zdeňka Matějčka, CSc. a dlouholetých zkušeností pedagogických pracovníků naší MŠ.